

Mert a jó előljáróktól függ elsősorban a Rend s az egyes rendházak fegyelme. A buzgó előljáró ugyanis szavával és példájával egykép fegyelmezheti alattvalóit, amire a gyöngye előljáró nem képes. A régiek ezt így fejezték ki: Fejétől romlik a hal!

Tudjuk, hogy ezt a szigorú előírást először saját maga tartotta meg Boldog Benedek. Minden évben följánlotta őszintén lemondását a Testvéreknek, mert méltatlannak érezte magát kormányzásukra s vezetésükre, ám ezt sohasem fogadták el. Az olyan előljárókban mindig meg lehet bízni, akik nem bíznak magukban, akik a reformot először saját magukon kezdik, kik szüntelenül számot vetnek magukkal...

A rendi krónikások nem is fukarkodnak Benedek Atya dicséretével: «boldognak», «a tökéletesség példaképének», Istentől valóban «áldottnak» mondják, mint latin neve oly szépen kifejezi (Benedictus).

Szigorú böjtjei s virrasztásai végül is megtörték egészségét, de különben sem volt már akkor fiatal. Amikor betegágyán orvosságot akartak ráerőszakolni, hogy enyhítsék fájdalmait s ha lehet, még megmentsék az életnek, ő szelíden, de határozottan elutasította s így szólt a köréje gyűlt szerzetesekhez:

— Kedves Testvéreim! Ha Krisztus egyes vértanuit izenként szaggatták szét, másokat lefejeztek vagy lángokban égettek, hogy Krisztus dicsőségét öregbítsék, miért félnék én, nyomorult, a jelenvaló életnek ideigtartó sanyarúságától? Miért üdítsem föl válogatott szerekkel haszontalan testemet most, az utolsó órában, amikor úgyis hamuvá kell válnia? Isten mentsen ettől, Testvéreim! Hagyjatok hát engem békében eltűnni azt, amivel a romlott természet sujt, mert Isten akarja így...

Azután egészen érzékenyülve, könnyesen és halkabban mondotta:

— Édes jó Testvéreim! Kiket mindig annyira szerettem szent Mesterünk miatt is, kinek kívánságára fogadtatok engedelmességet nekem, érdemtelennek s a legkevésbé sem akadályoztatok munkámat: mindezért Istennek és Nektek hálát mondok szívemből...

Végül mint B. Özséb halálos ágyán őt, úgy ő B. Istvánt ajánlotta utódjául, kinek érdemeit nem kellett méltatnia.

Halála után B. Özséb mellé temették Pilisszentkeresztben (1290), kinek életművét, a Pálosrendet, gondviselészerűen folytatta és fejlesztette tovább. *P. Gyéressy Ágoston.*

Mária

*Bánatban, kinban törödesz velem,
hófehér kezed fogja a kezem —
szeretet csillog szép szemed fényén,
hálám csókja ég ruhád szegélyén.*

*Márványfehér arcú égi álom,
tenálad én mindég megtalálom
szívem sebére a gyógyító irt.*

*Könnyes lett a szemem, a lelkem sirt —
és az imádság, mint halk ária
jön ajkamról: üdvözlégy Mária.*

Galler Géza.

Megjelent!

REMETE SZENT PÁL ÉLETE

Irt: Szent Jeromos

Különlenyomat
«A fehér barát»
1938 dec. és 1939
márc. számából

Ára 28 fillér.